

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.163/2024/4.

A felperes:

(felperes neve) lakcíme.

A felperes képviselője:

Dr. Dankó Bálint ügyvéd (ügyvéd 1. címe.)

Az alperes:

(alperes neve) (cím.)

Az alperes képviselője:

Dr. Szendrei Éva ügyvéd ((ügyvéd 2. címe).)

A per tárgya:

Sérelemdíj és kártérítés

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Gyulai Törvényszék 5.P.20.037/2023/25/II.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

Alperes, 5.P.20.037/2023/27.

Í T É L E T

Az ítéltábla az alperes ellenkérelem-változtatását elutasítja.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja azzal a pontosítással, hogy a késedelmi kamat mértéke 2022. november 1-től a 454/2022. (XI. 09.) Korm. rendelet hatályban léte alatt a meghatározott 25 %-os mértéket nem haladhatja meg.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 400 000 Ft (négysszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az államnak a NAV illetékbevételei számlájára az esedékesség napjáig fizessen meg 411 974 (négysszáztizenegyezer-kilencsszázhetsvennégy) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség az e határozat meghozatalát követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes sejt- és molekuláris biológus, élelmiszermérnök, táplálkozási tanácsadó. A húszas évei elején depressziós epizódon esett át, amelynek kapcsán gyógyszeres és pszichoterápiás kezelésben részesült. Depresszióját rendszeres orvosi kezelés mellett sikerült karbantartani.

[2] A felperes 2017-től egyéni vállalkozóként életmód- és táplálkozási tanácsadással foglalkozott. A szolgáltatást online, az általa működtetett honlapon nyújtotta, az ügyfelek személyes igényeinek felmérése után személyre szabott étrendet ajánlott és online konzultációt tartott. A vállalkozás működtetése során szolgáltatásait mintegy 400 ember vette igénybe. A szolgáltatáshoz kapcsolódóan a közösségi platformokon influenszerként is megjelent. Az instagramon 19000, a facebookon 10000 követője volt. Az alperes szoftverfejlesztőként dolgozott.

[3] A felek 2020. szeptember és 2021. július közötti időszakban párkapcsolatban éltek. A kapcsolat megszűnése után is felmerültek közöttük személyes jellegű konfliktusok. Az alperes 2022. május 18-án a (X) közösségi portálon a (Y) nevű felhasználói fiókból „(felperes neve) vs Sigma Male” címmel a párkapcsolatukról szóló posztot tett közzé, amely egyebek mellett az alábbiakat tartalmazza:

[4] „...Ahogy telt az idő elég világossá vált, hogy (felperes neve)-val valami probléma van (1.). Kiderült hogy pszichiáterhez jár, mert depressziós (2). Gyógyszereket szedett rá, amit nem mindig előírászerűen szedett és többször ivott is rájuk (4.). Dührohamai voltak (5.). A lány ismerőseimnek fenyegető üzeneteket írkált, piát kevert az italomba, mert nem volt kedvem inni (6.) stb. Sokszor szakítottunk, sokszor azt mondta hogy megöli magát (7.), ekkor vissza-vissza mentem hozzá de csak azért nehogy baja legyen.” ... "Egyszerűen (felperes neve)-t zavarja az, hogy én boldog vagyok mostani párommal (8.) ...”.

[5] Ugyanezen a napon a felperes testvérének küldött messenger üzenetben azt írta a felperesről: „Erős a gyanúm, hogy drogozik” (9.)

[6] A felperes 2022. július 22-én a (...) Megyei Központi Kórház (.....) pszichiátriai ambulanciáján járt, a kezelőlapon szereplő diagnózis: „rekurrens depresszió, súlyos depressziós epizód pszichotikus tünetek nélkül”. Aktuális panaszként rögzítésre került: „Gravis relapsust okozott interneten történő negatív komment, rendkívül mély depresszióval, lacrimációval, insuff. érzésekkel ... egtisztentíálisan az internetes támadás negatív helyzetbe hozta, 3 hónapja nincs munkája, esetlegesen rehabilitációs pszichoterápiás támogatás is szóba jön... önértékelését javítaná valamint egy megfelelő ítélet kriminális esetben.”.

[7] A felperes vállalkozásából 2020. május – december közötti időszakban 8 808 893 Ft (átlagosan havi 1 038 000 Ft), 2021-ben 7 878 664 Ft (átlagosan havi 657 000 Ft), 2022. évben május hónappal bezárólag 4 134 883 Ft (átlagosan havi 827 000 Ft) árbevételre tett szert. A 2022. júniusa és decembere közötti időben elért árbevétel összesen 1 039 225 Ft volt.

[8] A (...) Járásbíróság B.37/2023/16. számú ítéletével az alperest a posztban foglalt tényállítások miatt bűnösnek mondta ki a Btk. 226. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő rágalmozás vétségében és pénzbüntetésre ítélte. A Gyulai Törvényszék a (.....)2024/9. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet csupán a kiszabott büntetést enyhítve változtatta meg.

A kereset és az ellenkérelem

A felperes keresetében kérte, a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes a 2022. május 18-án a (X)en közzétett poszt 1-8. sorszámú közléssel megsértette a jóhírnevét, a 9. sorszámú, a testvérének küldött üzenetben írtakkal a becsülethez, a 2. és 3. sorszámú közléssel a magántitokhoz való személyiségi jogát.

[9] Emellett a jóhírnevhez és a becsülethez való személyiségi jogát sértő kijelentéseivel megsértette az emberi méltósághoz való jogát is.

[10] Kérte, kötelezze az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a részére 500 000 Ft sérelemdíjat és 4 867 884 Ft kártérítést, valamint ezen összegek 2022. december 20-ától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

[11] Kérte az alperes perköltségben való marasztalását, amelyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM r.) 2. § (1) bekezdése alapján a csatolt megbízási szerződés alapján számított fel.

[12] Keresete jogalapjaként az Alaptörvény II. cikkét, VI. cikk (1) bekezdését, IX. cikk (1) és (2) bekezdését, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1), (2) bekezdését, 2:43. § (1) bekezdés d) és e) pontját, 2:45. § (2) bekezdését, 2:46. § (1) – (2) bekezdését, 2:52. § (1) – (3) bekezdés, 2:53. §-át, 6:518. §-át, 6:519. §-át, 6:520. §-át, 6:522. § (1) és (2) bekezdését, 6:48. § (1) bekezdését jelölte meg. Felhívta továbbá a 11/2014. (IV. 14.) és 23/1999. (IV. 23.) AB határozatokat.

[13] Jogi érvelése szerint a sérelmezett közlések valótlan tényállítások, amelyek a keresetben konkrétan megjelölt személyiségi jogát sértik. Előadta, korábban állapítottak meg nála depressziót, azt azonban az alkalmazott kezelés hatására sikerült karbantartani, a poszt megjelenésekor nem volt depressziós. A pszichiátriai kezelés igénybevétele a társadalom negatív értékítéletét váltja ki. A jogsértő közlések nagy nyilvánossághoz jutottak el.

[14] A testvéréhez intézett üzenetben kifejezett vélemény a családjá előtti megítélése hátrányos megváltoztatására alkalmas, kifejezésmódjában indokolatlanul bántó és sértő.

[15] Állította, az alperes magatartása jogellenes, mert kizáró körülmény nem áll fenn.

[16] Az alperesnek előre látnia kellett, hogy magatartása személyiségi jogot sértő. A jogsértés rendkívüli súlya, annak negatív hatásai, az egészségi állapotával és a mentálhigiénés szokásaival kapcsolatos szenzitív információk megosztása a kért sérelemdíj megfizetését indokolják.

[17] Állította, a poszt megosztását követően bevételei drasztikusan visszaestek. A világhálón közzétett bejegyzés mint pszichiátriai kezelésre, gyógyszerekre szoruló depressziós, ideggyenge, felelőtlen, züllött, szuicid hajlamú embert tünteti fel. A szakmájában

való érvényesülés feltétele, hogy a közösségi médiában róla kialakult kép pozitív legyen. Állította, a munkáját a bekövetkezett egészségromlás ellenére is el tudta látni, minden megkeresésnek eleget tett. Mivel az alperes a következményeket előre látva osztotta meg a bejegyzést, az okozati összefüggés is fennáll.

[18] Vitatta az alperes által érvényesíteni kívánt perköltség mértékét.

[19] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte, amelyet a csatolt megbízási szerződés alapján 570 000 Ft-ban számított fel.

[20] A jelen eljárás alatt született jogerős büntető ítélet tartalmára tekintettel – korábbi védekezését megváltoztatva – nem tette vitássá, hogy a posztot ő tette közzé.

[21] Érvélese szerint a bejegyzés nem személyiségsértő, a sérelmezett állítások, azokat a felperes magatartására vonatkozó és nem sérelmezett bejegyzések kontextusában értékelve nem valótlanok. Nem vitatott, hogy a felperesnél depressziót diagnosztizáltak, amelyre gyógyszereket kell szednie, ezért az erre vonatkozó tényközlések valóságok. Annak, hogy a poszt közzétételekor fennállt-e depresszió, nincs jelentősége, mert a közlés múltbeli eseményekre vonatkozik.

[22] A felperes testvérének küldött üzenet hangneme baráti és higgadt. Az a kijelentés, hogy drogozik, a véleménynyilvánítás körébe tartozik. A depresszió nem olyan betegség, amelynek nyilvánosságra kerülése a felperes társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolná.

[23] Vitatta, hogy a bevételek csökkenése a bejegyzés megjelenésével összefügg. A bevétel számlákkal igazolt csökkenése nem egyenes következménye ennek, a vállalkozás eredményességét számos külső tényező befolyásolhatja. Emellett jelentősége van annak is, hogy a felperes hogyan végzi a munkáját.

[24] A felperes által csatolt számlák elemzésével utalt arra, hogy a 2020-as évet követő mindhárom évben voltak olyan hónapok, amikor az árbevétel nem érte el az éves havi átlagot, a poszt közzétételét megelőzően is volt két ilyen hónap. Ebből azt a következtetést vont le, hogy a felperes vállalkozásának a bevétele folyamatosan csökkenő tendenciát mutatott.

[25] Hivatkozott arra, hogy a felperes kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget. E vonatkozásban arra hivatkozott, a felperes nem adott számot arról, hogy elment-e dolgozni.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[26] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes a 2022. május 18-án a (X)en közzétett posztnak azon tényállításával, amely szerint a felperes

[27] - „a gyógyszereket egyebek mellett nem szedi rendszeresen, valamint a gyógyszerekre többször ráiszik” (4)

[28] - „alkoholt kevert tudtom nélkül, akaratom ellenére italomba” (6)

[29] - „több alkalommal öngyilkossággal fenyegetőzött” (7)

[30] - „dührohamai voltak” (5) megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.

[31] Azzal az állításával, amely szerint a felperes

[32] - „azért jár pszichiáterhez, mert depressziós” (2)

[33] - „a depressziójára gyógyszereket szed” (3) megsértette a magántitokhoz fűződő személyiségi jogát.

[34] Ezt meghaladóan a jóhírnévhez, a becsülethez és az emberi méltósághoz való jog megsértésének megállapítására irányuló keresetet elutasította.

[35] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500 000 Ft sérelemdíjat, valamint 4 649 675 Ft-ot, továbbá ezen összegeknek 2022. december 20-ától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát az adott naptári félév teljes időtartamára.

[36] Az ezt meghaladó kártérítés iránti keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1 130 982 Ft perköltséget. Feljogosította a felperest 21 000 Ft szükségtelenül lerótt eljárás illeték visszaigénylésére.

[37] Megállapította, hogy a jóhírnév megsértése valamely valótlan tény állításával, híreszteléssel vagy valós tény hamis színben való feltüntetésével valósul meg, ezért elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a sérelmezett közlések tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősülnek. A bizonyíthatósági teszt alkalmazásával az 1. és a 8. sorszámú kijelentések véleménynyilvánításként értékelendők.

[38] A 2. és 3. sorszámú közlések tényállítások. A felperes szüleinek tanúvallomása, valamint a felperes személyes előadása alapján a laikus alperes által megfogalmazottak nem tekinthetők valós tények hamis színben való feltüntetésének, ezért nem valósítják meg a jóhírnévhez való jog megsértését.

[39] A további tényállítások valóságát erre vonatkozó bizonyíték hiányában nem találta valósnak. Vizsgálta, hogy azok alkalmasak-e a felperes személyiségének hátrányos megítélésére. E körben értelmezte az influenszer kifejezés jelentését, hangsúlyozva, hogy az influenszer személye önmagában is marketing eszköz, akinek a virtuális személyisége nem válik el az életbelítől. Kiemelte, mindenkinek joga van ahhoz, hogy a virtuális térben megjelenített személyiséget maga formálja, kedvezőbb személyiségjegyeit hangsúlyozza. A felperes esetében ez egy az egészséges táplálkozás iránt elkötelezett, a másoknak is segítségére lévő, szakmailag is kompetens személy képe. Azok a tényállítások, amelyek a felperes gyógyszerekkel való visszaéléséről szólnak, ellentétes képet festenek az önmaga egészségéért felelős emberrel és mentális labilitásra, gyenge akaraterőre, függésre való hajlamra utalnak. Az egyes gyógyszerek és az alkohol keverése köztudottan akár közvetlen, akár hosszabb távú egészségkárosodással járhat. Az az állítás, hogy a felperes az alperes akarata ellenére kevert „piát” az italába, olyan embert ábrázol, aki semmibe veszi társa igényeit, így kérdőjelessé teszi a külvilággal, az ügyfeleivel szembeni attitűdjét. E kijelentések a felperes szakmai hitelességét kezdik ki, a személyes példamutatás egy életmód-influenszer esetében esszenciális követelmény, ami a követők bizalmának felépítéséhez, megtartásához elengedhetetlen. Az öngyilkossággal fenyegetőzésre, dührohamokra utaló kijelentések törekény mentális állapotot, érzelmi zsarolást, kontrollvesztést, indulatkezelési problémákat sugallnak, amelyek szintén alkalmasak arra, hogy kétséget ébresszenek a külvilágban a felperes személyes hitele felől. Mindezek alapján e kijelentések vonatkozásában megállapíthatónak találta a jóhírnévhez való jog sérelmét.

[40] Részletesen indokolta a magántitokhoz, a becsülethez és az emberi méltósághoz való személyiségi jog megsértésére irányuló keresettel kapcsolatos álláspontját.

[41] Megalapozottnak találta a felperes sérelemdíj iránti igényét mind jogalapjában, mind összegszerűségében. A jogszabályban írt szempontok figyelembevételével a sérelemdíj összegének megállapításakor a mérlegelés körébe vonta, hogy az alperesi tényközlés a felperes legszemélyesebb szférájához, a párkapcsolatához kapcsolódott hónapokkal annak lezárása után. Jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felperest a poszt név szerint megnevezte, míg az alperes nevének közzététele nélkül adta ki a felperesről a legszemélyesebb információkat. Rámutatott, a tartalom a platformról ugyan eltávolítható, a

webarchívumok azonban megőrzik, reprodukálhatóvá teszik a tartalmat, így a szoftverfejlesztő alperest fokozott felelősség terheli a közzétett tartalom tekintetében. Értékelté azt is, hogy a közösségi oldalon megjelent közlések a széles nyilvánossághoz jutottak el. Elfogadta azt a felperesi előadást, hogy lakókörnyezetében visszatérően magyarázkodnia kellett, továbbá, hogy a közlések alkalmasak szakmai hitelességének a kikezdésére. Figyelemmel volt továbbá a sérelemdíj büntető és preventív funkciójára is.

[42] Bizonyítottanak fogadta el, hogy a felperesnek az alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben vagyoni kára keletkezett. A peradatok (felperes szüleinek vallomása, csatolt számlák, alperesnek az a nyilatkozata, hogy a felperes 2019. évben „kimaxolta a katót”, azaz 12 000 000 Ft árbevételért ért el) igazolták azt az állítást, hogy a felperes vállalkozásának jelentős forgalma volt. Azt az alperesi előadást, amely szerint a vállalkozást nagy hullámmás jellemezte, nem tekintette perdöntő jelentőségűnek, mert a referencia időszakban olyan hónap is előfordult, amikor az árbevétel összege az 1 000 000 Ft-ot meghaladó extrém magas összegű volt. Az elmaradt vagyoni előny mint kár meghatározása alapjául elfogadta a felperes által megjelölt referencia időszakot. Megállapította, az egy hónapra eső árbevétel összege 812 700 Ft, ennek alapulvételével a felperes 2022. júniusától decemberrel bezárólag 5 688 900 Ft árbevételre tehetett volna szert, így kára ezen összeg és a ténylegesen elért 1 039 225 Ft különbözete, azaz 4 649 675 Ft.

[43] Rámutatott, az alperes nem bizonyított és konkrétan nem is állított olyan körülményt, amely a jogsértő megállapításokat tartalmazó poszt közzétételén kívül magyarázták volna a bevételecsökkenést. A felperes depresszióra való hajlama korábban is fennállt és az alperes maga sem állította, hogy ez a felperest a munkavégzésben akadályozta. Az alperes által csatolt felperesi üzenet alapján a borderline személyiségzavar fennálltára még csak feltételezés sem vonható le. Ha pedig a felperest a borderline személyiségzavar jellemezné, a rendelkezésre álló adatok alapján munkájának ellátásában ez szintén nem akadályozta.

[44] Alperes vitatása hiányában elfogadta, hogy a felperes árbevételeit kizárólag a kisadózó vállalkozások tételes adója terhelte, havi 50 000 Ft összegben, amely az árbevétel mértékétől függetlenül felmerült, ezért annak levonását nem találta indokoltnak. Egyéb árbevételcsökkentő költséget sem talált megállapíthatónak.

[45] Alapítalannak találta a kárenyhítési kötelezettség elmulasztására vonatkozó alperesi hivatkozást. Álláspontja szerint az elvárható keretek között maradt, hogy a felperes vállalkozását még fél évig fenntartotta, ezt követő időszakra pedig igényt nem érvényesített. A felperes szülei és (tanú neve) tanúvallomása igazolta, hogy ezen időszakban nem utasított vissza senkit, aki a szolgáltatást igénybe kívánta venni. Mindezek alapján okszerűnek tartotta azt a felperesi érvelést, hogy a vállalkozása árbevételének csökkenését az eredményezte, hogy az alperes által közzétett személyiségsértéseket tartalmazó poszt következtében a létező és potenciális ügyfelek tőle elfordultak.

[46] A pertárgy értékét a sérelemdíj és a vagyoni kártérítés iránti igény összegében, 5 367 884 Ft-ban határozta meg. A felperes perköltségét 1 319 980 Ft-ban (megbízási szerződés alapján felszámított 845 000 Ft ügyvédi munkadíj és a tárgyaláson való megjelenéssel kapcsolatos készkiadás), az alperesét a megbízási szerződés alapján 570 000 Ft-ban állapította meg. Alapítalannak találta a felperes ezt vitató érveit.

[47] A pervesztettség-pernyertesség arányát kifejtett indokai szerint a felperesre kedvezőbben 90-10 % arányban határozta meg és ennek figyelembevételével rendelkezett a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján a perköltség viseléséről.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[48] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását és a felperes költségjegyzék szerint felszámított perköltségben való marasztalását kérte.

[49] A másodfokú bíróságtól szövegszerű megjelölése szerint a Pp. 369. § (3) bekezdés a), c) és d) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlását kérte. Az elsőfokú bíróság által jóhírnévsértőnek talált a fellebbezésében konkrétan megjelölt kijelentések (5., 6., 7. sorszám) valóságak. Érvelése szerint a Pp. 265. § (1) bekezdése szerint a tényállítások valótlanságát a felperesnek, valós voltát az alperesnek állt érdekében bizonyítani. A felperes állításán kívül nincs arra bizonyíték a tényállítások valótlanságára. A tényállítások szerinti felperesi magatartások a peres felek személyes viszonyában, harmadik személy jelenléte nélkül valósultak meg. A felperes édesapja vallomásában nem utalt arra, hogy az előadottak a felperestől távol állnának, vagy hogy a felperes nem olyan személyiség, aki ilyet tett volna. Nem adott hangot tiltakozásának, felháborításának a tényállítások valótlansága miatt.

[50] Az a tényállítás, hogy a felperes „több alkalommal öngyilkossággal fenyegetőzött” viharos párkapcsolatban hangzott el egy vélhetően hasonló másik párkapcsolati konfliktushoz. Ez olyan kifejezés, amit erős érzelmi fűtöttség esetén egy-egy vita során számtalanszor vágnak egymás fejéhez a párok, anélkül, hogy azt komolyan gondolnák.

[51] A poszt azon megfogalmazása, hogy a felperesnek „dührohamai voltak” nem alkalmas a felperes jóhírnevének megsértésére. Így élte meg a felperes magatartását akkor, amikor veszekedés volt közöttük. Ezt a magatartást nevezhette volna hisztinek, örvöngésnek is, jelezve ezzel, hogy a felperes érzelmileg túlfűtött módon reagált valamire. Ez a kifejezés nem a felperes mentális állapotára tartalmaz megállapítást, hanem azt mutatja be, hogy egy-egy veszekedés alapján a felperes viselkedését hogyan élte meg.

[52] Megítélése szerint mindebből nem állapítható meg, hogy az ítélet szerinti tényállítások valótlanak, és sértik a felperes jóhírnevét. Álláspontja szerint az ítélet indokolása a bíróság döntésének ellentmond. A sérelemdíj összegének meghatározásakor a [74] bekezdésben írt megfogalmazásból az következik, hogy az elsőfokú bíróság valósnak fogadta el az alperesi tényállításokat, hiszen a terhére értékelte, hogy a „felperes legszemélyesebb szférájához, párkapcsolatához kapcsolódó” tényállításokat közölte. Ebben az esetben pedig a jóhírnév sérelme nem állapítható meg.

[53] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a felperest influenzszernek minősítette annak ellenére, hogy ezt maga sem állította magáról és ezt semmi nem támasztja alá. Ennek a minősítésnek a sérelemdíj összegének megállapításakor jelentősége van, más megítélés alá esik egy a közösségi médiát munkájához használó és egy a közösségi médiából élő személy megítélése.

[54] A megítélt sérelemdíj kapcsán hivatkozott arra is, hogy a felperes a keresetében felsorolt valamennyi jogsértőnek tekintett magatartás miatt kérte 500 000 Ft sérelemdíj megállapítását, az elsőfokú bíróság az összesen kilenc tényállításból mindössze hármat talált olyannak, ami a jóhírnevet és kettőt, amely a magántitokhoz való jog megsértését eredményezte. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság az okozott hátrány kompenzálására arányosnak ítélte kereset szerinti sérelemdíjat. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a sérelemdíj meghatározásakor a felperes szubjektív beszámolóját mérlegelte. Vitatta az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy a közlések alkalmasak voltak a felperes szakmai hitelességének a kikezdésére, mivel a tényállítások a felperes magánéletére vonatkoztak, a posztban szakmáját, tudását, vállalkozását egyetlen megjegyzés sem érintette.

[55] Téves következtetést vont le az elsőfokú bíróság az elmaradt vagyoni előny megtérítésére vonatkozó döntés meghozatalakor a rendelkezésre álló tényekből. Erre kizárólag a felperes által rendelkezésre bocsátott számlák és a felperes által bejelentett tanúk

vallomásai állnak rendelkezésre. A tanúk kizárólag a felperestől származó információval rendelkeznek.

[56] A kata szabályainak 2022. szeptember 1. napjától való megváltozása folytán a felperes jogi személyek részére nem nyújtott szolgáltatást. Ez a körülmény önmagában bevételkiesést okozott vállalkozásában, erről azonban az elsőfokú bíróság ítéletében említést sem tett.

[57] Mind a számlák, mind a felperes személyes előadásából megállapítható, hogy a bevétel változó volt, időben egyenetlen elosztásban. A vizsgált időszakban évről évre nem kis mértékben csökkent. Az nyomon követhető a felperesi vendégek számának csökkenésében is. Mindez a jelentős mértékű csökkenés úgy jelentkezett, hogy a felperes nem hivatkozott semmilyen rajta kívülálló, a vállalkozását befolyásoló negatív körülményre. A felperes 2021. évben jelentős számú kiállított számlát sztornírozott. A számlák sztornírozása arra utal, hogy jelentős számú vendég gondolta meg magát és lépett vissza a szolgáltatás igénybevételétől ismeretlen okok miatt. Ezeket a körülményeket, az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, és annak magyarázatát sem adta.

[58] A felperes keresetlevelében előadta, hogy a poszt után depressziója kiújult, ami kihatott munkavégzési képességére. Ennek igazolására csatolta a 2022. július 20-án kiállított ambuláns kezelőlapot, amelyben az került rögzítésre, hogy a negatív komment miatt három hónapja nincs munkája. Az említett bizonyítékból arra lehet következtetni, hogy a poszt megjelenését megelőző kb. egy hónappal érte a felperest negatív értékítélet valamelyik közösségi médiás felületen. Ezt alátámasztja az is, hogy 2022. április és május hónapban csak két-két vendége volt a felperesnek. A bevétel 2021. szeptembertől valamennyi hónapban az átlag alatt maradt. A rendelkezésre álló bizonyítékok tehát nem támasztják alá a perbeli poszt és a felperes vállalkozásból származó bevételeinek csökkenése közötti ok-okozati összefüggést.

[59] Az elsőfokú ítélet szerint a felperes 2022. évben a perbeli poszt nélkül 9 803 783 Ft bevételt érhetett volna el. Ennyi bevétele a felperesnek már 2021-ben sem volt, ekkor ugyanis 7 875 664 Ft árbevételt ért el. Nem áll rendelkezésre olyan adat, amely azt támasztaná alá, hogy a felperes vállalkozása 2022. évben jobban tudott volna teljesíteni, mint 2021-ben.

[60] Változatlan álláspontja, hogy a felperes kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget. Nem értékelhető akként az, hogy a vállalkozást nem szüntette meg. A felperes akkor tett volna eleget kárenyhítési kötelezettségének, ha észelve a vendégek elmaradását, reklámmal, akciókkal, esetlegesen tartós árcsökkentéssel próbálta volna felkelteni az érdeklődést. Ilyet azonban nem tett. (tanú neve) vallomása szerint a poszt megjelenését követően a felperes semmit nem tett közzé közösségi médiás felületein, instagram oldalát priváttá tette. A felperes és a meghallgatott tanúk állították ugyan, hogy a poszt miatt sok negatív vélemény érkezett, de ezek közül egyet sem csatolt a felperes a perben bizonyítékként.

[61] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes – ellenkérelméhez csatolt újabb – megbízási szerződés szerinti perköltségben való marasztalását kérte, amelyet 400 000 Ft-ban számított fel. Utalt arra, az alperes a fellebbezési érvelésével elismeri, hogy a (X) posztot valóban ő tette közzé, ezzel szemben az elsőfokú eljárásban még ennek az ellenkezőjét állította. Ezen magatartásával megsértette a Pp. 4.§ (3) bekezdése alapján terhelő igazmondási kötelezettséget.

[62] Alaptalanul hivatkozik arra az alperes, hogy a dührohamaira vonatkozó valótlan kijelentés nem alkalmas a jóhírneve megsértésére. Megismételte az elsőfokú eljárásban e körben kifejtett álláspontját.

[63] Alaptalanul sérelmezi az alperes, hogy az elsőfokú bíróság influenszernek minősítette. E tényállítást a perben több alkalommal megtette, azt az alperes egyetlen alkalommal sem vitatta. Az eljárás során többször elhangzott, hogy több tízezer követővel rendelkezik instagram oldalon, és hivatkozott arra is, hogy bevételei egy részét bizonyos termékek reklámozása képezi, ezért az elsőfokú bíróság okszerűen minősítette influenszernek.

[64] A sérelemdíj összegét szándékosan alacsonyabb összegben jelölte meg, mint amennyi az ügy valamennyi körülményét figyelembevéve a kialakult bírói gyakorlat alapján megilletné. Megítélése szerint az alperes célja és szándéka a poszt megjelentetésével az volt, hogy ellehetetlenítse, ezért felróhatósága kimagaslóan magas. Kiemelte a jogsértés környezetére gyakorolt hatását, a szüleivel ugyanis alig tud találkozni, miután külföldön talált munkát.

[65] Iratellenes és valótlan, így rosszhiszemű az alperes hivatkozása, hogy a vállalkozás bevételei évről évre csökkentek, ezt cáfoló részletes levezetést tett az elsőfokú eljárásban.

[66] A számlák sztornírozása körében tett tényállítás valótlan és ezzel megtevesztő. A sztornírozott számlák összege nem tárgya az eljárásnak. Nincs annak jelentősége, hogy mi a sztornózás oka. Mindemellett az alperes e körben tény, illetve jogállítást az elsőfokú eljárásban nem fogalmazott meg, így arra a bíróságnak sem kellett kitérnie ítéletében.

[67] Téves a kárenyhítési kötelezettség megsértésére vonatkozó hivatkozás is. Az alperes nem bizonyította, hogy az akciózásnak, hirdetésnek milyen hatása lett volna a vállalkozásra. Valótlan, hogy megszüntette a közösségi médiában az elérhetőségét, a honlapja, az instagram és a facebook oldala továbbra is elérhető volt.

[68] Előadta, az alperes az elsőfokú ítélet kézbesítését követően a megítélt sérelemdíjat és annak kamatait átutalta a részére, amely igazolja, hogy a személyiségi jogsértés megvalósítását és a megítélt sérelemdíj összegét elismerte.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[69] A fellebbezés alaptalan.

[70] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolhatja. Ilyet korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[71] A rendelkezésből következően a 371. § (1) bekezdésében foglaltak miatt korlátnak minősül – egyebek mellett – , hogy a fellebbező fél milyen konkrét döntést kér a másodfokú bíróságtól a tekintetben, hogy az mennyiben változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését vagy részét, és azt milyen okból tegye, továbbá, hogy a fellebbező milyen anyagi vagy eljárási jogszabálysértést jelöl meg fellebbezése alapjául. Azzal tehát, hogy a fellebbező milyen határozott kérelmet és milyen indokokat ad elő, egyúttal kijelöli a másodfokú bíróságtól kért felülbírálat tárgyát és körét.

[72] A Pp. 369. §-a meghatározza, hogy a felülbírálati jogkör milyen elvi keretek között gyakorolható. A gyakorolni kért felülbírálati jogkört a fellebbezőnek 2021. január 1. napjától már nem kell konkrét jogszabályhely közlésével megjelölnie, miután azonban a másodfokú bíróságot – a fent részletezett Pp. 370. § (1) bekezdése és 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjainak együttes értelmezése szerint – kötik a felek által előadott kérelmek, jogszabálysértések és indokok, a feleknek kell nyilatkozataikat olyan részletességgel előadni, amely alapján a másodfokú bíróság számára egyértelműen beazonosíthatóvá válnak a gyakorolható felülbírálati jogok.

[73] Az alperes fellebbezésében a gyakorolni kért felülbírálati jogkör pontos jogszabályi megjelölését mellőzte, a fellebbezés szövegszerű indokolásából azonban a gyakorolni kért felülbírálati jogkörök beazonosíthatók, ennek alapján a Pp. 369. § (3) bekezdés a), c) és d) pontjai szerint felülbírálati jogkör gyakorlása vált szükségessé a másodfokú eljárásban.

[74] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az alábbi keretek között bírálhatta felül.

[75] Az alperes fellebbezésének petituma szerint az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kéri. Perorvoslati kérelmében azonban nem támadta az elsőfokú ítéletnek a jóhírnévhez való személyiségi jog megsértésének megállapítására vonatkozó valamennyi rendelkezését, nem kifogásolta továbbá a magántitokhoz fűződő személyiségi jog megsértésének a megállapítását. A Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontját kimerítő felülbírálati jogkör keretében kérte felülmérlegelni az elsőfokú bíróságnak a sérelemdíj összegszerűségét meghatározó döntését, fellebbezése azonban ahhoz kapcsolódó határozott kérelmet nem tartalmaz, mindemellett ellentmond a teljes elutasításra irányuló petitumnak.

[76] Az ítéltáblának eljárása során tehát abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította-e meg, hogy a fellebbezésben kifejezetten megjelölt tényállítások sértik a felperes jóhírnévhez való jogát, és keletkezett-e az alperes jogsértő magatartásával összefüggésben az elsőfokú bíróság által megítélt vagyoni kára.

[77] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jóhírnevét tiszteletben tartsák.

[78] A Ptk. 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja. A (2) bekezdés szerint az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak. A 2:43. § (d) pontja értelmében a személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen a becsület és a jóhírnév megsértése. A 2:45. § (2) bekezdése szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tény állít, vagy híresztel, vagy valós tény hamis színben tüntet fel. A jóhírnév megsértése megvalósulásának tehát elengedhetetlen feltétele a valótlan, az érintett értékelésének hátrányos befolyásolására alkalmas tényállítás közlése. E feltételek megvalósulását vizsgálva, az alperes az elsőfokú eljárásban nem vitatta, hogy a másodfokú eljárás tárgyává tett közlések tényállításnak minősülnek.

[79] A Pp. 265. § (1) bekezdése alapján, törvény eltérő rendelkezése hiányában, a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valósnak fogadja el (továbbiakban: bizonyítási érdek), továbbá a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének következményeit is ez a fél viseli. A jóhírnévhez való személyiségi jog megsértése jogkövetkezményei iránt érvényesített perben a sérelmezett tényállítás valóságának bizonyítása az állításokat megfogalmazó személyt terheli (BDT2005. 1271.I., BDT2007. 1694.I.). Az alperes a közlések valóságát az elsőfokú eljárásban a felperes korábbi gyógykezelésére és a 2022. július 22-i vizsgálat során készült kezelőlap adataira alapította. Emellett arra hivatkozott, hogy a tényállítások valóságtartalma a poszt további szövegrészével együttesen értelmezve megállapítható. Az elsőfokú bíróság e bizonyítékokat a Pp. 279. § (1) bekezdése alapján értékelve nem találta alkalmasnak a tényállítások valóságának a bizonyítására. A fellebbezés az elsőfokú bíróság ezzel összefüggő mérlegelő tevékenységét nem támadta. A felperes édesapja tanúvallomásának fellebbezésbeli elemzéséből sem vonható le a tényállítások valósága bizonyítására vonatkozó következtetés.

[80] Ami a fellebbezéssel érintett konkrét kijelentéseket illeti, a párkapcsolati konfliktusban valóban nem zárható ki az öngyilkossággal való fenyegetőzés valamely fél részéről, azt azonban, hogy a felperes valóban tett ilyen tartalmú kijelentést ismétlődő jelleggel, a perben semmilyen adat nem támasztja alá. Az e körben kifejtett fellebbezési érvelés a jogvita elbírálása szempontjából közömbös.

[81] A dührohamokra vonatkozó kijelentéssel összefüggésben az alperes lényegében azt állítja, hogy az a felperes magatartásának az értékelése. A tényekből levont következtetés az értékítélet. A fellebbezési érvelés tehát arra utal, hogy a kijelentést az alperes véleménynyilvánításnak tekinti. Ez azonban a Pp. 7. § (4) bekezdés b) pontja alapján ellenkérelemváltoztatásnak minősül, amelynek a Pp. 373. § (1) bekezdése alapján a (2) – (5) bekezdésben foglalt kivételek hiányában nincs helye, ezért azt az ítéltábla elutasította.

[82] A harmadikként kifogásolt közlés (6. sorszám) kapcsán a perorvoslati kérelem konkrét érvelést nem tartalmaz.

[83] Téves az a fellebbezési hivatkozás, amely szerint az elsőfokú bíróság jogsértést megállapító döntése ellentétes az indokolás [74] bekezdésében írtakkal. Az ítélet [74] bekezdésében az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegének megállapítása során értékelt körülményeket rögzíti. A fellebbezésben kiemelt szövegrész a magántitokhoz való jog megsértéséhez kapcsolódik. Az elsőfokú bíróság ítéletében valósnak fogadta el a tényállításokat, de azok közlését a magántitokhoz való jog megsértésének tekintette. Azt a tényt értékelte a sérelemdíj összegének meghatározásakor, hogy ezek a felperesre vonatkozó legszemélyesebb információk.

[84] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében maga nevezi a felperest influenszernek (6. sorszámú ellenkérelem 2. oldal), ezért nem kifogásolhatja alappal az elsőfokú ítélet e körben tett megállapításait.

[85] A sérelemdíjra vonatkozó döntést illetően a megjelölt felülbírálati jogkör, valamint az e körben kifejtett indokokból az állapítható meg, hogy az alperes annak összecszerűségét tekinti aránytalannak. A fentiekben írtak szerint azonban e körben konkrét fellebbezési kérelmet nem terjesztett elő, így az erre vonatkozó fellebbezési érvelés érdemben nem vizsgálható.

[86] Ezért csupán megjegyzi az ítéltábla, az elsőfokú bíróság helyesen határozta meg a sérelemdíj jogintézményének funkcióit, és azokat a körülményeket, amelyeket a bíróságnak a sérelemdíj mértéke meghatározásakor vizsgálnia kell. Egyetért azzal is, hogy mindezen szempontok együttes értékelésével a kereseti kérelemben megjelölt összegben megítélt sérelemdíj alkalmas az alperes jogsértő magatartásával okozott hátrány reparálására, és a jogsértés súlyához mérten eleget tett preventív és pönális funkciójának is. Kétségtelen, hogy a sérelmezett kijelentések nem a felperes vállalkozására vonatkoznak. Egyetért azonban az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontjával, hogy a felperes által végzett tevékenység jellegére figyelemmel azok alkalmasak a szakmai hitelességének kikezdésére. E körben az ítéltábla csupán visszautal az elsőfokú ítélet e körben kifejtett indokaira. Hangsúlyozza továbbá, a sérelemdíj mértéke nem határozható meg kizárólag a jogsértőnek tekintett és jogsértőnek talált kijelentések arányában. A sérelemdíj mértékének meghatározásakor kiemelt jelentősége van a valótlan, illetve a magántitok tárgyát képező tényállítások tartalmának és a jogsértő felróható magatartásának, amely körülményeket az elsőfokú bíróság megfelelően értékelt.

[87] A Ptk. 2:53 §-a értelmében a sértett a jogellenesen okozott károkért való felelősség szabályai szerint kártérítést követelhet a jogsértőtől a személyiségi jogainak megsértésével okozott károkért. A Ptk. 6:519. §-a kimondja, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt

megtéríteni. Mentesül a felelősség alól a károkozó, ha bizonyítja, hogy magatartása nem volt felróható.

[88] A jelen másodfokú eljárásban a kártérítési felelősség konjunktív feltételei közül a kár és a jogellenes (károkozó) magatartás közötti okozati összefüggés fennállta, valamint a kár összecszerúsége vitatott.

[89] Mindkét feltétel bizonyítása a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte.

[90] Az elsőfokú bíróság a felperes által rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével és az alperes ellenkérelmében előadott védekezését értékelve jutott arra a következtetésre, hogy a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek eleget tett. Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenységét támadta e vonatkozásban is, sérelmezve az okozati összefüggés hiányát, továbbá a kár összecszerúságának bizonyíthatatlanságát alátámasztó tények figyelmen kívül hagyását. Az okozati összefüggés fennállásának cáfolatára tett tényállításai közül azonban a kata szabályainak 2022. szeptember 1. napjától való megváltozására, és annak a bevételre gyakorolt hatására, valamint a 2022. július 22-i orvosi dokumentum tartalmára való hivatkozása a másodfokú eljárásban már nem vehető figyelembe a Pp. 373. § (2) bekezdésére tekintettel. A Pp. e rendelkezése ugyanis csak akkor nyújt módot a félnek a fellebbezésben új tény állítására, ha olyan tényre hivatkozik, amely önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott a tudomására, vagy következett be, feltéve, hogy elbírálás esetén rá nézve kedvezőbb ítéletet eredményezett volna. A jelen eljárásban a fellebbezésben hivatkozott tények az alperesek előtt ismertek voltak és az önhiba hiánya sem állapítható meg, mert a per állása alapján nem feltételezhette okkal, hogy ezek a jogvita elbírálása szempontjából nem bírnak jelentőséggel, így azokra nem szükséges hivatkozni. Ebből következően a fellebbezésnek e hivatkozásai nem képezhetik a másodfokú felülbírálat tárgyát.

[91] Az elmaradt vagyoni előny számításának alapját képező referencia-időszak meghatározását az alperes nem kifogásolta. Tény, hogy ezen időszak alatt az árbevétel nem volt egyenletes, az időszakosan csökkent illetve emelkedett. Ennek azonban azért nincs jelentősége, mert az elsőfokú bíróság az érintett időszak átlagjövedelmének alapulvételével határozta meg a kártérítés összegét.

[92] Az elsőfokú eljárásban az alperes az ún. sztornószámlák kapcsán csupán azok felperes általi rendelkezésre bocsátásának hiányát kifogásolta, ehhez képest a Pp. 373. § (2) bekezdése alapján szintén figyelmen kívül hagyandó tényállítás a sztornírozás okára vonatkozó fellebbezési hivatkozás.

[93] Az alperes védekezése a károsulti közrehatásra is kiterjedt. A Ptk. 6:525. § (1) bekezdése szerint a károsultat kármegelőzési, kárelhárítási és kárenyhítési kötelezettség terheli. Az e kötelezettség felróható megszegése miatt keletkezett kárt a károkozó nem köteles megtéríteni. A károsulti közrehatást a károkozónak kell bizonyítania a Pp. már hivatkozott 265. § (1) bekezdése alapján. Az alperes a kárenyhítési kötelezettség megsértését eredményező konkrét magatartást nem jelölt meg, az e körben tett utalása alapján az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, nem sértette az adott helyzetben általában elvárható magatartás Ptk. 1:4. § (1) bekezdésében támasztott követelményét az, hogy a felperes vállalkozását a poszt megjelenését követően az adott évben még fenntartotta, és csak ezt követően helyezkedett el munkaviszonyban. Magatartása nem volt felróható, így erre alapítottnak a károsulti közrehatás nem állapítható meg. A fellebbezésben tett, a kárenyhítési kötelezettség megsértésének ténybeli alapjaként megjelölt magatartás (közösségi oldal priváttá tétele, akciók meghirdetésének és reklámozásnak a hiánya) szintén olyan új tényállítás, amelyet a Pp. 373. § (2) bekezdése alapján az ítéltábla az elsőfokú ítélet felülbírálata során ugyancsak nem vonhatott mérlegelési körébe. Ezekről a tényekről az

alperes legkésőbb (tanú neve) tanúvallomásából tudomást szerzett és a Pp. 214. § (3) bekezdése alapján nem volt elzárva attól, hogy erre az elsőfokú eljárásban hivatkozzon.

[94] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla nem látott lehetőséget az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására. Észlelte, az elsőfokú bíróság a késedelmi kamat mértékének meghatározásakor elmulasztott rendelkezni arról, hogy a 454/2022. (XI. 09.) Korm. rendelet 2. §-a a 424/2022. (X. 28.) Kormányrendelet szerinti veszélyhelyzet ideje alatt maximalizálja az érvényesíthető késedelmi kamat mértékét. E szerint a késedelmi kamatkövetelés legfeljebb évi 25 %-os mértékben érvényesíthető, ezt meghaladó részében pedig úgy kell tekinteni, mintha azt ki sem kötötték volna. Az ítéltábla az elsőfokú ítélet késedelmi kamatra vonatkozó rendelkezését ennek megfelelően pontosította.

[95] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a fentiek szerinti pontosítással helybenhagyta.

[96] A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest a felperes Pp. 81. §-a szerint felszámított IM r. 2. § (1) bekezdése alapján meghatározott ügyvédi munkadíjból fennálló másodfokú perköltségének a megfizetésére.

[97] A másodfokú eljárásban a pertárgy értéke 5 749 675 Ft. Az ennek alapján a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett 411 974 Ft fellebbezési eljárási illetéket a Pp.101. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles megfizetni.

[98] Tájékoztatja az ítéltábla az alperest, hogy a másodfokú eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni adóazonosító számát, valamint az illetékfizetési kötelezettséget megállapító jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot. Figyelmezteti az alperest, amennyiben az illetéket az esedékességkor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie.

[99] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2024. november 21.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró